

قطعه نامه

کنفرانس نهم سازمان فدائیان (اقلیت) در باره

اتحاد انقلابی نیروهای کمونیست و چپ ایران

نظر به این که تراکم مصائب ناشی از نظام سرمایه داری و حکومت مذهبی، جامعه ایران را در آستانه انفجار قرار داده است، بخش اعظم کارگران، جمعیت چند میلیونی بیکاران و توده های تهیدست مردم ایران در فقر مطلق به سر می برند. زنان تحقیر می شوند و جوانان که اکثریت جمعیت ایران را تشکیل می دهند، هیچ چشم اندازی برای یک زندگی انسانی تحت حاکمیت جمهوری اسلامی ندارند. فقر، اعتیاد، تن فروشی و خودکشی عوارض اجتماعی حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری در ایران هستند،

نظربه این که همگان واقفند که این اوضاع قابل دوام نیست، گرایشاتی در درون و بیرون حکومت اسلامی با حمایت بورژوازی جهانی در تلاشند حکومت ارتجاعی و ضد بشری موجود را از بحران و مخمضه های که در آن گرفتار است نجات دهند، و ابزار مختلفی را به کار می گیرند تا رژیم را از ورشکستگی و سقوط محتوم نجات دهند. جریانات بورژوا - لیبرال اپوزیسیون در تکاپوی تحمیل الترناتیو بورژوازی دیگری به طبقه کارگر و زحمتکشان ایران هستند. آنها تلاش می کنند یک حکومت بورژوازی با ظاهر غیر دینی را تنها راه نجات جامعه نشان دهند، نظر به این که علیرغم تفاوت و روشها، کل بورژوازی ایران و حامیان جهانی آن تلاش دارند با هدف قرار دادن جناحی از حکومت، یا روحانیون، نظام سرمایه داری را از زیر ضرب خارج سازند و تداوم استثمار و غارت و چپاول گری سرمایه داری را تضمین نمایند. در این میان طبقه کارگر ایران که تحت شدید ترین فشارهای اقتصادی قرار دارد و از حق تشکل محروم است، توده های محروم، زنان و جوانان اشکال مختلفی را برای بیان اعتراض به وضعیت کنونی به کار می گیرند،

نظربه این که جریانات سیاسی و نیروهای چپ و کمونیست در راستای پاسخ گویی به این شرایط، جهت تقویت مبارزه طبقه کارگر و کمک به سازمانیابی و تشکل این طبقه و در مقابل کلیه الترناتیوهای بورژوازی موجود، بر این مسئله تاکید می کنند که تنها راه نجات طبقه کارگر و عموم تهیدستان ایران، تنها راه رسیدن به آزادی، دموکراسی و برابری اجتماعی، سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی، درهم شکستن بوروکراسی و ابزارهای سرکوب مستقیم و غیر مستقیم بورژوازی و برقراری حکومت کارگری است،

"اتحاد انقلابی نیروهای کمونیست و چپ" که ثمره تلاش تعدادی از سازمان های مارکسیست و انقلابی و جمع وسیعی از فعالان مستقل چپ است، شکل دهی به یک قطب چپ رادیکال مدافع تحولات انقلابی در مقابل تمام جریانات بورژوازی را در دستور کار خود قرار داده است. "اتحاد انقلابی" اکنون چهره مشخصی به خود گرفته و اجلاس سوم "نشست مشترک" با تصویب پلاتفرم، قطعنامه ها و اساسنامه، ابزار لازم جهت روی آوردی این اتحاد به عمل انقلابی را مهیا کرده است. لذا: اکنون مسئله این است که مجموعه سازمان ها و افراد متشکل و ذینفع در این اتحاد، از تمام امکانات موجود بهره گیرند تا تبلیغ و ترویج رو به سوی طبقه کارگر و توده محروم را به منظور دخالت فعال در سازمانگری آنان به شکلی گسترده سازمان دهند.

از این رو کنفرانس نهم سازمان فدائیان (اقلیت) با تاکید مجدد بر ضرورت سمت گیری در راستای آگاهی و سازمانیابی طبقه کارگر و عمل انقلابی امیدوار است که "اتحاد انقلابی" که شکل گیری آن موجی از شور و شوق در درون فعالان اتحاد و در میان نیروهایی که هنوز به آن نپیوسته اند را دامن زده است، با تلاش مجدانه سازمان ها و فعالان کمونیست و چپ متشکل در آن، با پای بندی به مصوبات و قرارها، نقش شایسته ای در آگاهی و سازماندهی طبقه کارگر و توده های زحمتکش ایفا نماید و شعار سرنگونی جمهوری اسلامی، درهم شکستن ماشین دولتی بورژوازی و برقراری شوراهای کارگران و زحمتکشان و حکومت شورایی را که بر سر در "اتحاد انقلابی" نوشته شده است، با استفاده از ابزار تبلیغی مختلف و با بهره گیری از شعارها و زبانی توده فهم، هر چه سریع تر به میان کارگران و توده های زحمتکش ببرد.

شرکت کنندگان در کنفرانس نهم سازمان فدائیان (اقلیت)

دی ماه سال ۱۳۸۲